

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบ TPR และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM
A Comparison of Learning Achievements and English Communicative
Skills among Prathom Suksa 4 Students through
Learning Activity by TPR versus B-SLIM

รุ่งทิวา อุ่นเจริญ¹ ทศนา ประสานตรี² และ มนตรี อนันตรักษ์³
Roongthiwa Aunjaroen,¹ Tatsana Prasantree² and Montree Anantarak³

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

² ค.ศ. (ภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

³ ค.ศ. (การวัดผลและประเมินผลการศึกษา) อาจารย์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM ตามเกณฑ์ 75/75 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 4) เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 5) เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 80 คน จาก 2 ห้องเรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 40 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบสุ่มกลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR กลุ่มที่ 2 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR 7 แผนๆ ละ 2 ชั่วโมง จำนวน 14 ชั่วโมง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM 7 แผนๆ ละ 2 ชั่วโมง จำนวน 14 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.83 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.23 ถึง 0.78 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 แบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 4 ทักษะ ชนิดเติมคำ จำนวน 40 ข้อ มีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.28 ถึง 0.75 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.24 ถึง 0.59 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM เป็นมาตราส่วนประมาณค่า มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.33 ถึง 0.88 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.76 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.71/80.75 และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM ประสิทธิภาพเท่ากับ 80.67/77.81 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 2) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR คิดเป็นร้อยละ 64.63 และดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM คิดเป็นร้อยละ 60.24 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ มากที่สุด และนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน / ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ / กิจกรรมการเรียนรู้แบบ Total Physical Response / กิจกรรมการเรียนรู้แบบ Bilash's Second Language Instructional Method

ABSTRACT

The purposes of this study were: 1) to determine the effectiveness of organizing the Prathom Suksa 4 students' English learning between learning activity by TPR and by B-Slim with the criterion set at 75/75, 2) to find effectiveness indices of organization of English learning, 3) to compare the English learning achievements, 4) to compare the English communicative skills, and 5) to compare the students' satisfaction of English learning activity. The sample selected by cluster random sampling was 80 Prathom Suksa 4 students who were enrolled at Anuban Nakhon Phanom School under the Office of Nakhon Phanom Primary Education Service Area in the first semester of academic year 2012. A total of them were divided into 2 groups with 40 students for each group. Group 1 underwent the learning activity by TPR, while group 2 underwent it by B-SLIM. The instruments used were: 7 learning activity plans with 2 hours per plan leading to a total of 14 hours by either TPR or B-SLIM; a 40-item English learning achievement test with 4 choices whose difficulty values ranged between 0.20 and 0.83, discrimination power values between 0.23 and 0.78 and reliability value was 0.87; a 40-item test of 4 skills in English communication whose difficulty values ranged between 0.28 and 0.75, discrimination power values ranged between 0.24 and 0.59 and reliability value was 0.87; a rating scale questionnaire of satisfaction with learning English through activity by TPR or B-SLIM whose discrimination power values ranged between 0.33 and 0.88 and entire reliability value was 0.76. Statistics used to analyze data were percentage, mean, standard deviation and t-test for hypothesis testing. The findings were as follows: 1) Learning activity by TPR had efficiency of 82.71/80.75, while learning activity by B-SLIM had efficiency of 80.67/77.81 which met the criterion set at 75/75. 2) The effectiveness index of English learning activity by TPR was equal to 64.63% while the effectiveness index of English learning activity by B-SLIM was equal to 60.24%. 3) The students who underwent the learning activity by TPR had a significantly higher learning achievement than those who underwent the learning activity by B-SLIM at the .05 level. 4) The students who underwent the learning activity by TPR had significantly higher English communicative skill than those who underwent the learning activity by B-SLIM at the .05 level. 5) The students who underwent the learning activity by TPR were satisfied with management of English instruction at the highest level; while those who underwent the learning activity by B-SLIM were satisfied with it at high level.

Keywords : Learning Achievement / English Communicative Skill / Learning Activity by TPR (Total Physical Response) / Learning Activity by B-SLIM (Bilash's Language Instructional Method)

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบันภาษาอังกฤษนับได้ว่าเป็นการใช้ภาษาต่างประเทศที่สำคัญและแพร่หลายที่สุด บทบาทของภาษาอังกฤษอยู่ในฐานะภาษานานาชาติที่มีผู้ใช้และผู้เรียนจำนวนมากที่สุดในโลกภาษาอังกฤษได้ ถูกจัดอันดับว่าเป็นภาษาสากลของโลก (จันทร์ทรงกลด คชเสนี. 2548) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ใช้ในการศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น

นอกจากนี้ยังเป็นภาษาแห่งโอกาส เนื่องจากการที่บุคคลที่มีความสามารถในการรับและสื่อสาร วัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความรู้สึกของตนเองเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเลือกใช้วิธีสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

จากความสำคัญนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนอนุบาลนครพนม จากรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2550 พบว่า ได้คะแนนเฉลี่ย 56.00 ปีการศึกษา 2551 ได้

คะแนนเฉลี่ย 57.80 ปีการศึกษา 2552 ได้คะแนนเฉลี่ย 56.96 (แบบรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้นักเรียนโรงเรียนอนุบาลนครพนม) ซึ่งจะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ ไม่น่าพอใจและเมื่อวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุซึ่งพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนใช้แนวทางการเรียนการสอนแบบเดิมหนังสือเรียนและใช้แบบฝึกหัดเป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนมี จำนวนมากนักเรียนขาดสมาธิในการเรียนรู้และนักเรียนบางส่วนมีความบกพร่องด้านทักษะการสื่อสารการนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้ในเป็นทักษะเพื่อสื่อสารและพบว่านักเรียนมีความต้องการสอดคล้องกันในเรื่องทักษะ

การเรียนรู้คำศัพท์ คือ ต้องการมีความสามารถในการอ่าน การเขียน การพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเอกสารประกอบการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่กำหนด แต่ก็ยังประสบปัญหาผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาได้อย่างชัดเจน เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความแตกต่างกันทางพื้นฐานภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก นักเรียนไม่ผ่านการเรียนการสอนระดับเตรียมความพร้อม ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้มีทักษะและผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นไม่สนใจและขาดความตั้งใจในการปฏิบัติจริง ครูผู้สอนใช้สื่อการจัดการเรียนและเทคนิคการสอนที่ไม่หลากหลาย และไม่สอดคล้องครอบคลุมกับปัญหาของผู้เรียน จึงทำให้มีปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่ครอบคลุมทุกด้าน ขาดความต่อเนื่อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและเลือกการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ TPR เพื่อมุ่งหวังให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเน้นบทบาทของความเข้าใจในการรับรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนโดยการใช้ท่าทาง โดยให้ผู้เรียนฟังคำสั่งจากครูแล้วผู้เรียนทำตาม เป็นการประสานการฟังกับการใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นการตอบรับการแสดงท่าทาง ผู้เรียนสามารถสื่อสารโดยการฟัง และการแสดงออกด้วยภาษากาย การแสดงท่าทางเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการฝึกการสอนคำศัพท์ และโครงสร้างประโยคจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจ ความหมายได้ตรงที่สุด (อรอุมา ราษฎร์วงศ์ศรี. 2545) วิธีสอนภาษาโดยการใช้ท่าทางใช้สำหรับการเริ่มต้นเรียนภาษาที่สอง โดยเฉพาะทักษะการสื่อสาร เน้นความเข้าใจ การรับรู้ที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน มีลักษณะสำคัญ คือ การใช้ประโยคคำสั่งสั้นๆ ให้ผู้เรียนแสดงท่าทางตามคำสั่ง แต่ยังคงขาดการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกตามความสามารถของตนเอง การแสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติเหมาะสมกับวัยผู้เรียน ผู้วิจัยจึงเพิ่มการแบ่งผู้เรียนตามความสามารถทาง

การเรียนรู้ เก่ง กลาง อ่อน เพื่อนักเรียนสามารถสร้างจินตนาการ และความคิดรวบยอดเหมาะสมกับความสามารถและวัยของผู้เรียนยิ่งขึ้น

เพื่อให้สอดคล้องกับความรู้พื้นฐานและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของ Bilash's Second Language Instructional Method (ธูปทอง กว้างสาสดี. 2549) เป็นการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาที่สองที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ โดยการป้อนข้อมูลใหม่ที่อยู่บนฐานความรู้เดิม มีการใช้สื่อสภาพจริงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน สร้างความมั่นใจ ลดความวิตกกังวลเรียนรู้จากสิ่งที่ยังไปยาก เพื่อลดเงื่อนไขทางด้านจิตใจทำให้เกิดแรงจูงใจ การสอนภาษาที่สองตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับกระบวนการรับรู้ เพื่อมุ่งเน้นการสื่อสาร ผู้วิจัยเชื่อว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสาร ประสบการณ์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ B-SLIM เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM
4. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM
5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำนวน 205 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครพนมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 2 ห้อง ได้แก่ นักเรียนชั้น ป. 4/3 จำนวน 40 คน นักเรียนชั้น ป. 4/5 จำนวน 40 คน โดยใช้หลักสุตรเดียวกัน มีการจัดนักเรียนคละความสามารถ ทุกห้องเหมือนกันนักเรียนแต่ละห้องมีความสามารถใกล้เคียงกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR จำนวน 7 แผนๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 14 ชั่วโมง

2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM จำนวน 7 แผนๆ ละ 2 ชั่วโมงรวม 14 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ คุณภาพความยาก (P) 0.20 ถึง 0.83 ค่าอำนาจจำแนก (r) 0.23 ถึง 0.87 และ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ 0.87 ตามวิธีของ Lovett (สมนึก ภัททิยธนี. 2551)

4. ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ คุณภาพความยาก (P) 0.28 ถึง 0.75 ค่าอำนาจจำแนก (r) 0.24 ถึง 0.59 และค่า

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ 0.87 โดยใช้สูตร KR-20 ตามวิธีของ Kuder-Richardson (สมนึก ภัททิยธนี. 2551)

5. แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และแบบ B-SLIM แบ่งระดับความรู้สึกรับเป็น 5 ระดับ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.33 ถึง 0.88 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.76 โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด. 2553)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ปฐมนิเทศนักเรียนทั้งกลุ่มที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และกลุ่มที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM

2. ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 40 ข้อ แบบทดสอบความสามารถในทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ ตอบแบบวัดความพึงพอใจ 20 ข้อ

3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยผู้วิจัยกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มคือ ชั้น ป. 4/3 ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM และนักเรียนชั้น ป. 4/5 ใช้แผนการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR ในภาคเรียนที่ 1 เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนกันยายน ปีการศึกษา 2555

4. การเก็บข้อมูลและทดสอบย่อยระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการประเมินผลหลังสอน 14 ชั่วโมงติดต่อกัน 3 สัปดาห์

5. ทดสอบหลังเรียนและวัดความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษและนำกระดาษคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนนเพื่อนำข้อมูลที่ได้ตามวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกณฑ์ 75/75

2. วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้ t-test (Independent Samples)

4. วิเคราะห์แบบวัดความพึงพอใจโดยการหาค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

1. การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.71/80.75 และการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.67/77.81 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบ TPR และการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM

คะแนนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ขบวนการของแผนแบบ TPR (E_1)	210	173.70	3.05	82.71
การทดสอบแบบ TPR (E_1)	40	32.30	2.44	80.75
ขบวนการของแผนแบบ B-SLIM (E_1)	210	169.43	1.68	80.67
การทดสอบแบบ B-SLIM (E_1)	40	31.12	2.01	77.81

2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ที่จัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR นักเรียนมีค่าความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 64.63 และดัชนีประสิทธิผลของการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM นักเรียนมีค่าความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 60.24 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ที่จัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM

การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้	n	คะแนนเต็ม (40)	ผลรวมคะแนน	$\bar{X}$	ดัชนีประสิทธิผล (E.I)
แบบ TPR	40	ก่อนเรียน หลังเรียน	729 1292	18.23 32.30	0.6463
แบบ B-SLIM	40	ก่อนเรียน หลังเรียน	707 1245	17.68 31.12	0.6024

3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM

การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้	n	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
แบบ TPR	40	32.30	2.44	2.35*	.02
แบบ B-SLIM	40	31.13	2.01		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ระหว่างการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM

การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้	n	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
แบบ TPR	40	31.93	1.86	2.26*	.03
แบบ B-SLIM	40	31.05	1.60		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด และนักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	n	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
แบบ TPR	40	4.36	0.15	มาก
แบบ B-SLIM	40	4.18	0.18	มาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.71/80.75 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.6/77.81 เพราะผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและหลักการสอนแบบ TPR ที่เน้นบทบาทของความเข้าใจในการรับรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนโดยการใช้ท่าทาง การแสดงออกด้วยภาษากาย เป็นทักษะการสื่อสารเน้นการสนทนาอย่างง่ายและสอดคล้องกับความรู้พื้นฐานตามลำดับขั้นตอนของวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ TPR ตามทฤษฎีการเรียนรู้โดยนักการศึกษาและนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน เจมส์ แอชเชอร์ (Asher, J. 1982) ซึ่งได้แนวทางการสอนภาษามาจากธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กทารก เด็กจะเลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการสื่อความหมายโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะของร่างกาย และแนวคิดและหลักการสอนแบบ B-SLIM ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้และการวัดประเมินผลตามสภาพจริงตามตัวชี้วัด สอดคล้องกับหลักการและแนวคิดทฤษฎีมุ่งเน้นการสื่อสารโดยอาศัยพัฒนาการเขาวานปัญญาของลิเคอร์ท (Likert, R. 1986) และผู้วิจัยได้พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้และนำมาปรับปรุงข้อบกพร่องก่อนที่จะนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างให้มีความสมบูรณ์

2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR นักเรียนมีค่าความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 64.63 และดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM นักเรียนมีค่าความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 60.24 แสดงว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM สามารถพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุขซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริรัตน์ มงคล (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM มีประสิทธิภาพมีค่าเท่ากับ 76.42/70.13 และค่าดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.6077 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 60.77

3. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้พบว่า วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR เป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนเพิ่งเริ่มเรียนภาษาต่างประเทศและสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น โดยความสามารถในการฟังสูงและความสามารถในการฟังจะมาก่อนการพูด นอกจากนี้ทักษะการฟังสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการพูด อ่านและเขียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เป็นการเรียนรู้ที่ใช้ประสาทสัมผัส และการเคลื่อนไหวในการช่วยจำ การสอนตามลำดับทักษะและคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR เน้นให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่สนุกสนานและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ ผู้สอนเป็นผู้กำกับพฤติกรรมผู้เรียนเป็น ผู้ปฏิบัติตาม ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากผู้สอนและเกิดจากการสังเกตผู้เรียนด้วยตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ แรกขวัญ ครงงาม (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟัง-พูด โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่พบว่า วิธีการวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งวิธีการสอนนี้เน้นที่พัฒนาทักษะการฟัง เพราะทักษะการฟังเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูด ซึ่งเป็นการสอนที่ไม่เน้นทักษะธรรมชาติของการสอนภาษา การร่วมกิจกรรมก่อให้เกิดความสนุกสนาน

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษร้อยละ 80.94 สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร้อยละ 78.56 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริภรณ์ ศรีนาค (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และ

เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการใช้วิธีสอนแบบตอบ
สนองด้วยท่าทาง(TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อ
การสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีค่าเฉลี่ยโดยรวม
สูงกว่าวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สอดคล้อง
กับงานวิจัยของ ดารุณี คำมูล (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง
การศึกษาความสามารถด้านการฟัง และพูดภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ
ตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถ
ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดย
วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีคะแนนผ่านเกณฑ์
ร้อยละ 70 คิดเป็นร้อยละ 81.48 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งเป็นไป
ตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ นักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 มีคะแนน
เฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชมาศิริ
โชติกลาง (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟัง-พูด
โดยใช้ B-SLIM Model โดยมีความมุ่งหมายเพื่อ ใช้กระบวนการ
ในชั้นเรียนปรับปรุงและพัฒนาทักษะการฟัง-พูดของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองม่วงวิทยาคาร
กิ่งอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้ B-SLIM
Model กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนบ้านหนองม่วงวิทยาคาร กิ่งอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัด
นครราชสีมา ผลการวิจัยปรากฏว่า การจัดการกิจกรรมการเรียน
การสอนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารแบบ B-SLIM Model
โดยใช้ เกมส์ เพลง และแบบฝึกหัดจากใบงาน ช่วยให้นักเรียน
เกิดการเรียนรู้และมีพัฒนาการด้านทักษะการฟัง-พูดเพิ่มขึ้น

5. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ใน
ระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.67 และนักเรียนที่ได้รับการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ
มาก มีค่าเฉลี่ย 4.18 สอดคล้องกับงานวิจัยของแรปส์ไตน์
(Raptine. 2004) ได้ศึกษาการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
และเล่าเรื่อง แนวทางปฏิบัติและทฤษฎีในภาพรวมและ
การประเมินภายในกรอบมาตรฐานระดับชาติ โดยได้ทำการ
ศึกษาการสอนภาษาต่างประเทศแบบตอบสนองด้วยท่าทางและ
เล่าเรื่องพบว่าวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยใช้ตัวแปร
ต่างๆ เช่น อายุ เพศ ระดับชั้น เป็นนักเรียนโรงเรียนปกติ
104 คน นักเรียนในโรงเรียนพิเศษ 133 คน เก็บรวบรวมข้อมูล
โดยใช้แบบสำรวจปรากฏว่านักเรียนโดยทั่วไปชอบวิธีการสอน
แบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง นักเรียนหญิงชอบ
การเรียนที่มีการเคลื่อนไหวมากกว่านักเรียนชาย และ (รุ่งนภา

เทศนา. 2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบทักษะการ
สื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธี
สอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนปกติ โดยมี
ความมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีสอนแบบตอบสนอง
ด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนปกติและเพื่อเปรียบเทียบพึงพอใจ
ต่อภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีสอน
แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนปกติ ผลการวิจัย
พบว่า ทักษะการสื่อสารทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) สูงกว่าวิธี
สอนแบบปกติอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR ทำให้ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูง
กว่าการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ดังนั้นจึงควรนำไปใช้กับ
นักเรียนระดับชั้นอื่นๆ และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นต่อไปครู
ผู้สอนควรให้ความสนใจ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR
และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM มาใช้ในการจัด
การเรียนการสอนโดยผู้สอนต้องเตรียมอุปกรณ์การสอนที่
สอดคล้องและเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน
เพื่อให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ควรคำนึงถึงการนำทักษะการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาและทดลองนำการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
แบบ TPR และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM ใช้จัด
กิจกรรมการเรียนการสอนในระดับชั้นอื่นและกลุ่มสาระอื่นๆ
เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สาระอื่นที่ใช้กิจกรรมนี้
มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นสัมพันธ์และสอดคล้องกับ
ผลการวิจัยในครั้งนี้หรือไม่

เอกสารอ้างอิง

Asher, J. (1982). *Learning Another Language Through Actions : The Complete Teacher's Guidebook*. Los Gatos. Calif : Sky Oaks. Productions.

- Chotiklang, Samasiri. (2004). **Development of Listening-Speaking Using B-SLIM Model**. An M.Ed. Thesis. Mahasarakham: Mahasarakham University.
- ชมาสิริ โชติกลาง. (2547). **การพัฒนาทักษะการฟัง-พูด โดยใช้ B-SLIM Model**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Khammoon, Daruni. (2009). **A Study of English Listening and Speaking Abilities of Prathom Suksa 5 Students as Taught with the Method of Teaching by Physiological Response**. An M.Ed. Independent Study. Khon Kaen : Khon Kaen University.
- ดารุณี คำมูล. (2552). **การศึกษาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี สอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง**. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Khawangawat, Roopthong. (2006). **The English Teaching Manual**. Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education. Mahasarakham : Mahasarakham University.
- รูปทอง กว่างสวัสดิ์. (2549). **คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ**. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Khotchaseeni, Jansongklot. (2005). **Dimensions for Language Development : The Foreign Language Learning Strand**. Bangkok : Chulalongkorn University Press.
- จันทร์ทรงกลด คชเสนี. (2548). **มิติเพื่อการพัฒนาภาษา : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Khrong-ngam, Raekkhawan. (2004). **Development of Listening-Speaking Skills Using the Method of Teaching by Physiological Response for Prathom Suksa 3 Students**. An M.Ed. Independent Study. Mahasarakham : Mahasarakham University.
- แกรงขวัญ ครองงาม. (2547). **การพัฒนาทักษะการฟัง-พูด โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Likert, R. (1986). **New Patterns of Management**. New York : McGraw-Hill.
- Mongkhon, Sirirat. (2010). **Development of Learning English for Communication Using B-SLIM Model for Mathayom Suksa 1 Students**. An M.Ed. Independent Study. Mahasarakham : Mahasarakham University.
- ศิริรัตน์ มงคล. (2553). **การพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Phatthiyathani, Somnuk. (2008). **Educational Evaluation**. 6th Ed. Kalasin : Prasan Press.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). **การวัดผลการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- Raatwongsri, On-ooma. (2002). **A Comparison of Achievements and Attitudes towards Learning English of Prathom Suksa 2 Students through Teaching by Song Supplement versus Teaching by Physiological Response**. An M.Ed. Thesis. Mahasarakham : Mahasarakham University.
- อรอุมา ราชภูร์วงศ์ศรี. (2545). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนแบบใช้เพลงประกอบและการสอนแบบการโต้ตอบทางสรีระ (TPR)**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย.
- Raptine. (2004, November). **TPR in Primary Classroom Second Language Acquisition and Second Language Learning**. New York : Pergamon Press.

Srinak, Siriphon. (2007). A Comparison of Achievement and attitude towards Learning English of Prathom Suksa 3 Students through Teaching by Physiological Response versus by Approaching to Language Instruction for Communication. An M.Ed. Thesis. Lop Buri : Thepsatri Rajabhat University.

ศิริภรณ์ ศรีนาค. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ลพบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

Srisa-aad, Boonchom. (2010). Introduction to Research. 8th Ed. Bangkok : Suviriyasan.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

Thesana, Rungnapha. (2007). A comparison of English Communicative Skills of Prathom Suksa 6 Students through Teaching by Physiological Response versus Traditional Teaching. An M.Ed. Thesis. Lop Buri : Thepsatri Rajabhat University.

รุ่งนภา เทศนา. (2550). การเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ลพบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.